

[Fogh Rasmussen]

kurrenceevne. Men det er Folketingets opgave at sikre de tilstrækkelige ressourcer til betalingsbalanceerhvervene, og det er det langsigtede perspektiv.

Det grundlæggende strukturproblem i Danmark er, at betalingsbalanceektoren er for lille, og at hjemmemarkedssektoren er for stor. Vi må sikre betalingsbalanceerhvervene en tilstrækkelig tilgang af både kapital og arbejdskraft. Derfor er det også helt nødvendigt, at der fastholdes nulvækst i den offentlige sektor. Det vil være fuldstændig ødelæggende for dansk økonomi, hvis vi kommer tilbage til en situation, hvor den offentlige sektor vokser stærkere end den private sektor. Vi skal have gjort produktionsmulighederne i den private sektor større, og derfor skal der i en årrække fastholdes nulvækst i den offentlige sektor.

Den næste vigtige opgave er at sænke skattetrykket i Danmark. Det skal kunne betale sig at tjene en ekstra indkomst, og det skal kunne betale sig at spare op. Ingen kan tillade sig at se væk fra de skadevirkninger, som skattetrykket har med skattetænkning, sort arbejde og grænsehandel.

Nu ved jeg godt, at ikke mindst fra Socialdemokratiets side er enhver snak om behovet for at sænke afgifter for at dæmme op for grænsehandel blevet fordømt som usolidarisk og udslag af manglende vilje til at betale for velfærdsgoderne, og på den baggrund var det jo nærliggende at antage, at det bestemte også måtte stride mod god socialdemokratisk tankegang at tage over grænsen for at undslippe de høje danske afgifter. Nok kan vi ane, at mange socialdemokratiske vælgere kan være fristet på linje med alle andre almindelige borgere til at gøre det, men partiet som sådant må da bestemte formodes i hvert fald officielt at være imod grænsehandel.

Stor var derfor også min overraskelse, da jeg forleden blev præsenteret for et eksempel på, at også Socialdemokratiet som parti kender veje til at undslippe det tyngende danske afgiftsæg.

Jeg står her med en udgave af Roskilde Avis fra den 6. december 1986. Den indeholder en overskrift, der hedder: »Indkøbstur til Tyskland for hele folket«, og det viser sig så, at det er det socialdemokratiske folketingsmedlem hr. Jimmy Stahr, som har sat sig i spidsen for en indkøbstur for de lokale socialdemokratiske partimedlemmer. Som der

står i avisen, stillede man sig det spørgsmål: »Hvordan får man flere folk, som ellers ikke gider høre om politik, til at komme.« (*Munterhed*). »Svaret blev en billig indkøbstur til Tyskland, hvor alle kunne deltage for 20 kr., med underholdning og lidt politisk snak undervejs.«

Avisen skriver endvidere: »Resultatet overvældede de gode socialdemokrater, idet over 150 meldte sig, og det er mange år siden partiet har kunnet samle så mange til et almindeligt møde.« Og det tror vi gerne på.

Avisen fortsætter sin fyldige beskrivelse af turen ved at anføre, at det tog næsten 4 timer at sejle over. »Men«, som der står, »det er netop en del af ideen. Det skal tage lang tid at sejle, så der bliver god tid til at spise og købe ind,« – af nogle af de varer, der er billigere i Tyskland – »f.eks. barbermaskiner, støvsugere osv.«

Så er der også bragt udtalelser af det socialdemokratiske folketingsmedlem hr. Jimmy Stahr. Det anføres i avisen, at hr. Jimmy Stahr »var rigtigt i sit es.« Og det skal nok passe.

Og så er hr. Jimmy Stahr citeret for følgende udtalelse: »Det er vores vælgere, de helt almindelige danskere, som er med på en sådan tur.«

I den forstand er det jo meget passende, at et arrangement om »Danmark for hele folket« foregår her.

Og hr. Svend Aukens bekymrede udtalelser om udviklingen på betalingsbalancen sættes rigtig i relief, når man så afslutningsvis kan se følgende udtalelse af hr. Jimmy Stahr, som var lidt betænkelig ved betalingsbalancen, når man køber ind i udlandet. Hr. Jimmy Stahr udtalte følgende:

»Men der sker vel det, at vi alle køber mere vildt ind, end vi havde tænkt os, fordi det er så billigt. Det er en helt almindelig reaktion.«

Det kan jo kaldes en dybsindig socialdemokratisk tankegang. Jeg skulle måske så bare slutte med at sige, at det samtidig er anført i antikken, at på »hjemturen var der arrangeret bankospil for deltagerne, inden et orkester fra AOF i Roskilde overtog scenen og fik størstedelen af gæsterne til at nynne med på en blanding af røde sange plus evergreens.«

Det er klart, at vi kan ikke have, at socialdemokratiske partimedlemmer således ledes i